

Arrest

nr. 63 924 van 27 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Filipijnse nationaliteit te zijn, op 11 mei 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 13 april 2011 houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekster ter kennis gebracht op 18 april 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 mei 2011 met referentenummer REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. AKYAZI, die *loco* advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster diende op 8 februari 2008 een machtiging tot verblijf in als studente. Het verblijf van verzoekster werd toegestaan tot 31 oktober 2008.

In 2009 werd aan verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht.

Op 14 december 2010 diende verzoekster een aanvraag in voor een verblijf als familielid van een burger van de Unie en meer bepaald als partner in een duurzame en stabiele relatie.

Op 13 april 2011 nam de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing werd aan verzoekster ter kennis gebracht op 18 april 2011 en is thans de met huidig beroep bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 14.12.2010 door M.D.A.(...), (...) en van Filipijnse nationaliteit, geweigerd.

Reden van de beslissing:

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie:

betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met haar partner zoals vereist door de wet van 15 december 1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd vóór de aanvraag, of dat zij elkaar ten minste één jaar kennen of een gemeenschappelijk kind hebben (criteria bepaald door artikel 3 van het KB van 07.05.2008 zoals gewijzigd door artikel 2 van het K.B 05.07.2010)

Betrokkene brengt volgende documenten voor de relatie aan:

- Verklaringen op eer door derden: deze verklaringen kunnen niet aanvaard worden aangezien ze een gesolliciteerd karakter hebben en bovendien niet op hun feitelijkheid en waarachtigheid kunnen getoetst worden*
- Fotos waarop geen datum valt af te lezen: zonder deze data kan de authenticiteit van deze foto's niet getoetst worden. Bijgevolg kunnen de foto's dan ook niet aanvaard worden als bewijs voor de relatie.*
- Twee e-mails dd 27.09.2009 waaruit de eerste kennismaking van betrokkenen blijkt. Deze mails tonen echter niet aan wanneer de relatie tussen betrokkenen effectief gestart is.*
- Een e-mail dd 04.01.2010 waaruit niet blijkt dat betrokkene een relatie hebben met elkaar. De inhoud van deze mail wijst eerder op een vriendschappelijke relatie. Bovendien is de datum van deze e-mail te recent om aan te tonen dat betrokkenen reeds één jaar voor de aanvraag een duurzame relatie hebben.*

Bijgevolg is er niet voldaan aan de bovenvermelde criteria en wordt het recht op verblijf aan betrokkene geweigerd.”

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht *juncto* de motiveringsplicht.

Ter adstruering van haar middel zet verzoekster uiteen wat volgt:

“Verzoekster heeft een wettelijke samenwoning aangegaan met haar Belgische echtgenoot.

Dat zij alle bewijze bijgebracht heeft om haar relatie te bewijzen, doch dat de Dienst Vreemdelingenzaken deze bewijzen blijkbaar onvoldoende achten.

Dat zij hierdoor tegen deze beslissing in beroep wenst te gaan.

Zij dient aldus een annulatieberoep in.

Dat het een manifeste schending uitmaakt van artikel 8 EVRM dat zij, met zoveel bewijzen dat zij bijgebracht heeft, nochtans haar relatie “niet als bewezen wordt geacht” door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken bijvoorbeeld stelt dat er onvoldoende bewijs zou zijn dat zij elkaar ten minste één jaar zouden kennen; doch dat de Dienst Vreemdelingenzaken bijvoorbeeld zelf stellen:

‘Betrokkene brengt volgende documenten voor de relatie aan:

- twee emails dd. 27.09.2009 waaruit de eerste kennismaking van betrokkenen blijkt.’

Dat het dan ook manifest incorrect voorkomt, met een manifeste schending van de motiveringsplicht, waarom de Dienst Vreemdelingenzaken van mening zijn dat dit nog niet voldoende zou zijn om te bewijzen dat betrokkenen elkaar ten minste één jaar kennen, wanneer de aanvraag ingediend werd op 14.12.2010.

Zodoende is het dan ook duidelijk dat de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken manifest foutief genomen werd.

Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoeker.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS. L.P. en BOES. M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990. 31).

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

Aangaande de vermeende schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, wijst de Raad erop dat voornoemd beginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zich bij de beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

In casu heeft verzoekster op 14 december 2010 een aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie ingediend als partner in een duurzame relatie. Verzoekster werd verzocht bewijzen van de duurzame relatie over te maken.

Verzoekster heeft documenten neergelegd, doch de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid oordeelde dat deze documenten geen afdoende bewijs vormen van een duurzame relatie zoals bepaald in artikel 3 van het KB van 7 mei 2008, zoals gewijzigd door artikel 2 van het KB van 5 juli 2010. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid alle door verzoekster neergelegde stukken heeft onderzocht en tevens wordt in de motivering van de bestreden beslissing op een omstandige wijze uiteengezet waarom deze stukken niet als een afdoend bewijs worden beschouwd. Dienaangaande stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vast dat verzoekster enkel kritiek uit op het motief met betrekking tot de twee e-mails die zij heeft aangebracht. De overige motieven worden niet betwist en aldus toont verzoekster de onredelijkheid van deze motieven niet aan. Wat betreft de twee e-mails die zij heeft aangebracht stelt de verwerende partij in de motivering van de bestreden beslissing dat uit deze e-mails enkel de eerste kennismaking van betrokkenen blijkt. Verzoekster stelt dat hieruit blijkt dat ze elkaar al één jaar kennen.

Verzoekster lijkt aldus aan te geven dat zij door deze twee e-mails voldoet aan de criteria vooropgesteld in het KB van 7 mei 2008, zoals gewijzigd door artikel 2 van het KB van 5 juli 2010.

Artikel 3 van voormeld KB luidt als volgt:

"Art. 3. Het stabiel karakter van de relatie wordt aangetoond in de volgende gevallen :

1° indien de partners bewijzen dat zij gedurende minstens 1 jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land hebben samengewoond;

2° indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste één jaar kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden, dat zij elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

3° indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben."

De e-mails die verzoekster neerlegt, tonen inderdaad aan dat zij elkaar al één jaar kennen. Evenwel brengt verzoekster slechts nog één latere e-mail bij en brengt zij geen enkel bewijs bij dat zij elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal hebben ontmoet. Aldus toont zij niet aan dat zij voldoet aan de criteria van artikel 3 van het KB van 7 mei 2008, zoals gewijzigd door artikel 2 van het KB van 5 juli 2010. Verzoekster maakt met haar betoog niet aannemelijk dat de beslissing incorrect is of niet

afdoende gemotiveerd zou zijn. Evenmin wordt een schending van de zorgvuldigheidsplicht aannemelijk gemaakt.

In zoverre verzoekster ook nog een schending van artikel 8 van het EVRM lijkt aan te voeren, merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op dat daargelaten de vraag of verzoekster met haar zeer summiere uiteenzetting de schending van artikel 8 van het EVRM op een ontvankelijke wijze aanvoert, de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel inhoudt, zodat de Raad van oordeel is dat de bestreden beslissing niet tot gevolg heeft dat verzoekster haar relatie niet zou kunnen verder zetten, m.a.w. toont verzoekster niet aan dat de bestreden beslissing een inmenging vormt in haar gezinsleven of privéleven. Een schending van artikel 8 van het EVRM kan niet worden aangenomen.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juni tweeduizend en elf door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU